

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Octob. Illic feramur appetitu desiderii, quò cùm pervenerimus,
requiescamus, nihil ampliùs requiramus. S. Augustinus I. 4. in Gen. ad lit.
c. 9.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

illis quiescimus, ad nihil intenti, ad omnia ignavi. Si
erramus, sic aberramus, sic deviamus, sic fallimur, si
perimus desideriis rerum pereuntium. Adhuc, quod
desiderium sit quoddam amoris supplementum. Ut
bonitas amati excedit facultatem amantis, pariter
per desideria amor: & quibus potest viribus pro-
tenditur, ut adæquetur amato: itaque votis, & lu-
piriis sarcire tentat, quod deest. Bonitas Dei excedit
vires nostri amoris, cum nunquam tantum amare
quis valeat, quin plus amare debeat. Tunc ergo
amoris defectum supplemus desideriis: optamus
mare magis, quam nunquam possumus satis. Hinc
perpetuus desiderii socius, est Dei Amor. Non est du-
ra, & densæ naturæ noster Animus; est ductilis, et
complicabilis: itaque potest contrahi, & laxari per
desideria potest, duci, reduci; complicari, explicari,
immensitate quadam factitia; omnem locum, & fi-
num percurrit; atque æternitatis imitatione, omne
tempus claudit, & amasse desiderat, & amare, illud
sine principio, istud absque fine. Quia desideramus
Deum æternum amassemus ab æterno, & amare in
æternum. Sed hoc maxime commendat virtutem desi-
derii, Deum desiderio consequimur. Nulla res vi-
liori constat pretio, quam res pretiosissima. Votus
Deus emitur, nihil minus carum, & tamen nihil ma-
gis charum.

Non Deus est carus, cum sit super omnia charus.

17. DIES OCTOB.

Illic feramur appetitu desiderii, quò cum perveneri-
mus, quiescamus, nihil amplius requiramus. S.
Augustinus l. 4. in Gen. ad lit. c. 9.

Deus solus
sagiat.

Scilicet tunc tantum quiescemus, cum illic pervenerimus, ubi nihil est quod amplius requiramus. Quando aliquid hinc extra Deum quæris, semper adhuc aliquid requiris, ideò nec quiescis. Solum optimè tibi erit cum optimo. Vis qui hoc auctoritate confirmet. (a) *Hoc tantum scio, quia malè mihi est prater te, non solum extra me, sed & in me ipso*, ait Augustinus. Voluntas nostra structa est ad normam Divinam. Hæc quæ imperitum vulgus honorat titulo bonorum, fugacia illa, & fallacia Fortuna bona, & dona, quantum vis inflentur, & quæ contracta sunt, explicentur, licet super pedum digitos insurgant extremos, qua in vis surrigant cervicem, & attollant frontem, minoris stature sunt, quam ut Voluntati adæquentur: cum igitur sint ei inæqualia, quomodo implebunt voluntatem! Vestis Zachæi, non potest adaptari artubus Goliæ, nec Gigantis calcem potest implere pes Pigmæi. Quidquid est mundi, pusillum est instar nani. Voluntas est quasi gigas, idcò nullus ei potest adæquari nisi ille solus, qui (b) *exultavit ut Gigas adcurrentem viam*. Si vastus oceani alveus exsiccaretur, stilla aquæ non posset impleri. Annè vastum illud cavum Voluntatis tuæ, quo potest capi Deus, occludet, & replebit unica gutta mellis, flatus aëris, fumus ignis, glebula luti?

II. Amabo te, altè infigatur tibi illa augusta D. Augustini sententia, & eam verissimam esse doceris magistrâ experientiâ. (c) *Væ anima audaci, quæ speravit, si à te recessisset, se aliquid melius habituram, versa, & reversa in tergum, & in latera, & in ventrem, &*

Fft 5

dura

(a) l. 13. Confes. c. 8. (b) Ps. 181. 6. (c) Confes. l. 6. c. 16.

dura sunt omnia, & tu solus requies. Frustra quæris illa futilia Fortunæ frustra. Quidquid volupe est, quo mulcet libido: quidquid honorificum, quo inflat ambitio: quidquid opulentum, quod offert Cupiditas; non tale est, ut possit inde sperari cordis satietas. Divinis typis efformata est voluntas. Non mirum si minùs ille sit, quidquid Deo est minus. Solus est Deus, quo potest impleri animi sinus. Quomodò ingens illa inanitas, Deum exceptura, implebitur illis bonis, quæ non sunt nisi vanitas? Si præter Deum, tota hæc rerum universitas, sit universa vanitas: quomodo illius particula satiabit nostra desideria? Voluntas solo intus Deo contento, contenta est, solus qui est omnia, quadrat ejus cupiditati. Dictis fidem adstruit, qui pro Fide obiit D. Cyprianus. (a) *Una placida, & fida tranquillitas, una solida, & perpetua securitas est, si quis ab inquietantis sæculi turbinibus extractus, Deo suo mente proximus, quidquid apud ceteros, in rebus humani sublimis, ac magnum videtur, infra suam jacere conscientiam gloriatur.* Hæc si non credis, non credo te sapere: vel si sapias, quomodo Deus tibi desipit?

III. Appositè ad nostrum differit propositum Gerſon. (b) *In anima considero tres tendentias principales, proportionaliter ad triplisem vim ejus, sive potentiam. Quarum una est concupiscibilis, alia rationalis, tertia irascibilis nominatur. Concupiscibilis tendit in Bonum: Rationalis in Verum: Irascibilis in Arduum. Sic anima per has vires, tendentiam habet in SS. Trinitatem. Nimirum quia ad eam, & ejus similitudinem facta est, ejusque imago constituta. Attribuimus itaque Spiritui sancto Bonitatem, & ad hanc tendit vis concupiscibilis*

(a) *Epist. ad Donat.* (b) *Theol. Myst. consil. 4.2.*

*cupiscibilis. Attribuimus Filio veritatem, & ad hanc tendit vis rationalis. Attribuimus Potentiam, Majestatem, & gloriam, & ad hanc tendit vis irascibilis. Oportet igitur, ut his viribus satiatis, per conjunctionem cujuslibet cum suo supremo appetibili, anima rationalis totaliter satiatur, quietetur, & stabiliatur. Quid igitur tibi est in cælo, & in terra, cum in illis nihil sit quod te satiet, præter unum, qui in principio creavit cælum & terram? Quid est desiderium? Voluntatis hiatus: Voluntas itaq; dum aliquid optat, ad aliquid hiat. Multa, & magna pollicetur, ut impleat magnum cordis hiatus Mundus, vasto promissor hiatus. Sed quia non potest, congestis omnibus quæ possidet bonis, in hunc immensum hiatus, ideò cor novis jugiter inhiat, quia nihil adhuc satiat. Adhuc hianti ore clamat, post omnia, (b) *Affer, Affer.* Quando tandem satiabitur? Respondet David: (a) *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.* Quando dicet: sufficit? Audi ex Philippo. (c) *Domine ostende nobis Patrem, & sufficit nobis.* Vis ergò sapere? Nihil facilius.*

Gaudia vera petas, quæ numquam terminat ætas.

18. DIES OCTOB.

Magnam rem puta, unum hominem agere: præter sapientem autem, nemo unum agit. *Seneca Ep. 121.*

Unum I. **S**uperest adhuc ad fœlicitatem Voluntatis, unum, ut satagat esse una.

Nisi sit una, nunquam in uno quiescet Deo. Habeat licet Anima Triplicem facultatem, Memoriam, Intellectum, Voluntatem, hæc tamen facultas triplex, debet esse simplex. Hæc creata trinitas, debet esse ut increata unitas. Docebit te hanc unitatem, ex SS. Patribus

(a) *Prov. 30. 15.* (b) *Psal. 16. 25.* (c) *Ioan. 14. 8.*